

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 10 вересня 1983 року

№ 108 (3303).

Ціна 2 коп.

ТВАРИННИЦТВО — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

В одному з передових господарств Новгородківського району — радгоспі «Третій вирішальний» — трудяться багато молоді. Працюють комсомольці і на комплексі по відгодівлі свиней. Минулого року тваринники перевиконали план по виробництву і продажу державі м'яса.

І в нинішньому році працівники комплексу перевиконують свої соціалістичні зобов'язання. При плані 3500 вже реалізовано 4559 центнерів продукції. Галина Скорова — одна з тих, хто займається вирощуванням маточного поголів'я. Сумлінне ставлення до роботи дозволяє Галині вже в перші дні

добиватися високих приростів живої ваги поросят.

На знімку: Герой Соціалістичної Праці бригадир комплексу Галина Іванівна ТКАЧЕНКО разом зі своєю ученицею комсомолкою Галиною СКОРОБАГАТОЮ.

Фото В. ГРИБА.

Одним із перших в області почав новий сезон цукроваріння Сальківський цукровий завод, що в Гайворонському районі. За добу він переробляє тридцять тисяч центнерів солодких коренів. Про те, як тут підготувалися до нового сезону і як іде впровадження нових форм організації праці, ми попросили розповісти молодого комуніста, майстра цеху контролю — вимірювальних приладів і автоматики

— Перейшли на бригадний підряд. У березні нинішнього року три бригади слюсарів об'єдналися в одну. Нас забезпечили необхідними матеріалами, запчастинами, інструментами, а ми, кіпівці, взяли на себе весь обсяг ремонтних робіт на 15 днів раніше строку і з належною якістю. Обіцянку свою виконали, а зокрема, раніше часу використали для того, щоб більше уваги приділяти налагодці

конується, і тоді доводиться шукати іншу роботу. В цьому відношенні краще будівельникам — зробили один об'єкт і можуть приступати до іншого. У нас же стало місце роботи і ліміти фінансів створюють певну незручність. Але труднощі подолаємо. У тому, що основний обсяг ремонтних робіт ми закінчили на 15 днів раніше строку, чимала заслуга і нової форми організації праці.

— Василю, позаду підготовчий період, нині завод став на повну потужність. Кого з молодих ви хотіли б назвати в числі тих, хто найкраще працював?

— Хороші слова хотілося б сказати про сумлінну працю слюсаря КВПІА Олександра Волюйка. Олександр стараний, любить свою справу, завжди виконає будь-яке завдання.

Творчо працює слюсар Григорій Коваль. Він часто придумує оригінальні способи виконання роботи. Одного разу помітили, що на конвейерній стрічці мішки з цукром часто лежать один на одному, і тому автоматичний лічильник два і навіть три мішки рахує за один. Довго думав Григорій з товаришами, як переробити лічильник. Незабаром правильне рішення було знайдено.

Через руки Марії Дробот за час її роботи у цеху пройшло, мабуть, тисячі манометрів різної величини і форми. Марія вправно ремонтує і «гіганти», і «карлики».

Цимі працівниками по праву горяться наші колективи.

Розмову вела
О. ПАХОЛЮК.

БРИГАДНИЙ ПІДРЯД: ПОШУКИ, ПРОБЛЕМИ

(КВПІА) Василя Лісничука.

— Василю, що таке КВПІА для цукрового заводу?

— Контрольно-вимірювальні прилади і автоматика — це серце заводу. По них можна простежити всю технологію виготовлення цукру — від автоматичного зважування буряків, розрачування подачі води і соку до підрахунку готової продукції. Дані, одержані в цеху КВПІА, йдуть у лабораторію, де аналізується, на якій ділянці і чому допущено зміну технології. Специфіка роботи цеху зумовлює те, що налагодку контролю — вимірювальних приладів і апаратів — остання і основна ланка у підготовці заводу до нового сезону цукроваріння.

— Як колектив цеху КВПІА підготувався до нового сезону? Які зміни відбулися у виробничому процесі і в організації праці за цей період?

нової техніки, яку встановили цинішнього року, а також тих приладів, які устатковуються уже під час роботи заводу.

— Чи були у вас труднощі з впровадженням нової організації праці?

— Бригадний підряд, безумовно, прогресивна організація праці. Вона дає змогу самим робітникам аналізувати, хто як працював, суворіше питати з порушників трудової дисципліни. Одержання заробітку з урахуванням трудової активності, переконані ми, підвищує авторитет сумлінної праці, а це оздоровлює мікроклімат у колективі.

Проте бригадний підряд безпосередньо на нашій ділянці роботи у КВПІА приживається лише наполовину. Справа в тому, що нам дають місячне завдання і відповідно виділяють кошти на його виконання. Часто буває так, що за кілька днів до кінця місяця це завдання ви-

Сіють трави

У господарствах району триває сіяння кормових трав. Найшвидше впоралися з посівом у колгоспі «Родина». Характерною особливістю посівної кампанії у господарстві є

найактивніша участь у ній комсомольців і молоді. Найкраще потрудилися трактористи Володимир Ребенчук (Т-74), Володимир Пизюк (Т-74), Петро Рубенок (КМЗ-6) а також

сівальник Володимир Сметана. Нині в господарстві засіяно: ріпаком — 85, еспарцетом — 400, рапсом — 86 гектарів.

Т. ШУМЕЙКО,
інструктор Долинського райкому комсомолу.

УРОЖАЙ-84

Що посієш, те й пожнеш

Вистає клопотів у матері-землі. Але не меншає їх у силів-хліборобів. Шойно знесли в комори нинішній урожай. А тепер пора уже піклуватися про хліб наступного року. Триває сіяння озимих — відповідала пора для землероба.

За минулу п'ятирічку урожайність зернових у колгоспі становить в середньому 33 центнери з гектара. У цьому році, несприятливим своїм кліматичним умовам, одержали по 25 центнерів на круг.

Під урожай озимих четвертого року п'ятирічки відведено 2880 гектарів посівної площі. Поля, звільнені від гречки й кукурудзи, обробляються безвідвальним методом. Використовується він у колгоспі майже 5 років і вигода від цього чимала: скорочуються строки підготовки лану до сівби, економлять ефективну боротьбу з забур'яненням і ерозією ґрунтів. В результа-

ті значно підвищується ефективність і культура землеробства.

Поверхневий обробіток не просто вигідний для нас, а, насамперед, високоефективний, прийнятний у степовій зоні. Та й обходиться господарству набагато дешевше.

Кожного року після збору зеленого врожаю з оптимальні строки повинні підготувати поле під озимі. Тут відразу виникають дві проблеми: як за такої короткої час вкортитися з оранкою, і яка, зрештою, буде якість? Адже форсованим таким обробітком виснажуємо землю, не даємо ніякого перепочинку прожайному полю. А він йому потрібен.

При безвідвальному обробітку ґрунту стерно зашукують дисковими культиваторами, вносять аміачну воду, добрива. І лише після

нього пускаємо агрегати бездискового обробітку. У доайливо сплуненому ґрунті для будь-яких погодних умов нагромадити необхідні запаси вологості для одержання дружинок і рівномірних сходів. Крім цього можна обійтися значно меншою кількістю техніки, зекономити паливе, вивільнити частину механізаторів для виконання інших робіт. Вигода від використання безвідвального способу очевидна навіть тоді, коли порівняти норми виробітку на глибокій оранці для трактора Т-74 в агрегаті з плугом вона складає 6,6 гектара, а при плоскорізному методі в агрегаті з культиватором — 11,2. Це добре розуміють спеціалісти господарств і, зокрема, агрономічна служба, яку очолює справжній майстер своєї справи, заслу-

женний агроном республіки А. П. Майданчик.

Звичайно, тут є проблеми. Часто трапляються перебої з постачанням аміачної води. Обробіток ґрунту в колгоспі ведеться поверхневим способом, а потрібних агрегатів для цього немає: ні плоскорізів КПГ-2,2, ні КПГ-250, ні КПШ-9. Обходимося своїми силами: протнєрозійним культиватором КІЕ-3,8 в агрегаті з тракторами Т-150 чи К-700. А це, безумовно, знижує якість обробітку.

Друга складова частини врожайної пиви — добрива. Внесенню мінеральних та органічних добрив приділяємо особливу увагу. На поля, де попередниками озимої пшениці були стернові, внесено по 25 тонн органіки. Кожний гектар чистого

пару під основний обробіток одержав по 35—40 центнерів.

Нині все насіння озимих має найвищу категорію якості. Та насіннєвий матеріал важливо не тільки достроково підготувати, а ще й своєчасно висіяти. Тому в цьому році механізатори колгоспу зобов'язалися засіяти озимий клін у стріли агротехнічні строки, за 12 робочих днів. Уже вийшли в поле 8 сівальних агрегатів. У числі тих, хто покладає в ґрунт добірне зерно, є й 7 комсомольців — кращих молодих механізаторів господарства.

Перевагу віддаємо таким сортам озимої пшениці: одеська напівкарликівка, одеська-66, одеська-51. Остання, на жаль, через минулорічну засуху загинула. Хороша схожість, врожай-

ність її спонукає нас закупити сорт цієї культури. 200 гектарів займає сорт «Південна зоря». Сорт відомий, перспективний. Думаємо, він зарекомендує себе якнайкраще. Чому? Минулого року він був висіяний (правда, на невеликій площі) в орну землю. Врожайність його трохи поступалась одеській напівкарликівці. Зате тепер при безвідвальному обробітку ґрунту думаємо одержати вищий урожай. В четвертому році п'ятирічки з усієї площі сподіваємося зібрати більш як по сорок центнерів озимої пшениці. Підстави? По-перше, перевірений безвідвальний обробіток ґрунту. По-друге, висока якість пшеничного насіння. Плюс працелюбність наших хліборобів.

С. ВОЙПАК,
агротехнік тракторної бригади № 1 колгоспу «Родина» Новоукраїнського району.

НА ДОПОМОГУ ПРОПАГАНДИСТОВІ

Рекомендований план

заняття на тему: «Комуністичне виховання молоді — важлива справа Ленінського комсомолу»

1. ЗРОСТАННЯ РОЛІ ІДЕОЛОГІЧНОЇ, ВИХОВНОЇ РОБОТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.

Червневий (1983 р.) Пленум ЦК КПРС про необхідність підняти ідеологічну, виховну, пропагандистську роботу на рівень великих і складних завдань, які вирішують партія і народ в процесі вдосконалення розвинутого соціалізму. Пленум ЦК КПРС про головні завдання партії в ідеологічній роботі, вдосконалення її стилю, форм і методів, підвищення ефективності. Бути переконаним і активним бійцем за комуністичні ідеали, за втілення в життя планів партії — обов'язок кожного комсомольця, кожної молодої людини.

Загострення ідеологічної боротьби на міжнародній арені і необхідність класового загартування молоді, виховання у неї політичної пильності.

II. ЧЕРВНЕВИЙ (1983 р.) ПЛЕНУМ ЦК КПРС ПРО ЗАВДАННЯ КОМСОМОЛУ У КОМУНІСТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ

Комуністичне виховання молоді — центральне завдання комсомолу. Основа виховання — формування у молоді марксистсько-ленінського світогляду. Висока свідомість — джерело ідейної зрілості радянської молоді.

КПРС про виховання молоді в дусі свідомої дисципліни і чіткого розуміння необхідності чесної, добросовісної праці на благо суспільства, про роль комсомолу в трудовому загартуванні юнаків та дівчат. Комсомольці і молодь — активні учасники комуністичного будівництва, достойні спадкоємці справи батьків. Формування у юнаків та дівчат радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

КПРС про формування у підліткового покоління високих моральних, громадянських якостей, необхідність рішучої боротьби з негативними проявами серед частини молоді: споживацтвом, трудовою і громадською пасивністю, недисциплінованістю, міщанством.

Червневий Пленум ЦК КПРС про залучення юнаків і дівчат до громадсько-політичної діяльності, виховання в них вірності комуністичним ідеалам, почуття гордості за свою країну, прагнення особистою працею сприяти її розквіту, зміцнення готов-

ності до захисту соціалістичної Батьківщини.

III. УДОСКОНАЛЮВАТИ СТИЛЬ, ФОРМИ І МЕТОДИ КОМУНІСТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Червневий Пленум ЦК КПРС, V Пленум ЦК комсомолу про необхідність збагачувати і активізувати зміст, удосконалювати форми і методи виховної роботи, домагатися, щоб вони відповідали духові часу, відзначалися високою дієвістю. Тісна єдність ідейно-виховної, політичної і організаційної роботи комітетів комсомолу, врахування особливостей різних груп молоді. Необхідність боротьби з заорганізованістю, парадним галасом у комсомольській роботі, фактами несвоєчасного реагування на нові тенденції, невміння доводити почату справу до кінця, працювати з високою самовіддачею не тільки в ідеальних умовах, а й за повсякденних, буденних обставин.

Звіти і вибори — важливий етап у житті комсомольських організацій. Мета їх — старанно проаналізувати стан комуністичного виховання молоді, виробити практичні заходи по його вдосконаленню.

Підготовка до 65-річчя ВЛКСМ, 60-річчя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Активна боротьба комсомольців і молоді за втілення в життя історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, планів 1983 року і одинадцятиріччя в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

В. І. Ленін. Завдання спілок молоді. Повне зібр. тв., т. 41, с. 298—318.

Матеріали XXVI з'їзду КПРС, М., Політвидав, 1981, с. 3—80.

Матеріали Пленуму Центрального Комітету КПРС 14—15 червня 1983 року, М., Політвидав, 1983.

Ю. В. Андропов. Вчення Карла Маркса і деякі питання соціалістичного будівництва в СРСР, М., Політвидав, 1983.

Матеріали зустрічі у ЦК КПРС з ветеранами партії 15 серпня 1983 року. Виступ товариша Ю. В. Андропова — «Правда», 1983, 16 серпня.

Виховувати молодих громадян соціалістичного суспільства, активних будівників комунізму. Доповідь першого секретаря ЦК ВЛКСМ В. М. Мішина на V пленумі ЦК ВЛКСМ — «Комсомольская правда», 1983, 9 липня.

Учасник війни з білофінами Андрій Аранов з перших днів нападу німецько-фашистських полчищ на нашу Батьківщину пішов боронити рідну землю від загарбників. В складі легендарної Панфіловської дивізії уральський улавець бере участь у кровопролитних боях під Москвою.

Хоч як важко було, не відступили із зайнятих рубежів.

Перед черговою атакою Аранов заявив:

під легендарною Прохорівкою. Аранов знищує живу силу і техніку гітлерівців, кидаючи свою «тридцятьчетвірку» у найнебезпечніші місця.

...Ось ворожа батарея відкрила вогонь по наших машинах. Воїн повів «тридцятьчетвірку» на вогневу позицію гітлерівців. Стріляючи на ходу, він долав небезпечну зону, намагаючись розчавити гусеницями ворожих артилеристів і гармати, що не припиняли погно.

ра — Славутича споруджується Кременчуцька ГЕС, разом із першими загонями будівельників прибув у ті місця, де він гromив ворога, де втратив своїх бойових побратимів. Колишній механік-водій грізної бойової машини працював в управлінні автотранспортного господарства на будівництві основних споруд, добиваючись високих показників у праці.

А коли було введено в дію ГЕС, колишній фронт-

Водій машини бойової

11 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ТАНКІСТІВ

— У бій хочу йти комуністом!

Збори були короткими. Всі одностайно проголосували за бойового друга.

— Дякую, товариші, за виявлену мені високу честь. Битиму фашистів до останнього подиху, до останньої краплі крові, — присягнувся панфіловець.

В одному із запеклих боїв помічника командира взводу Андрія Аранова не обминули осколки ворожої міни...

Заликувавши рани, він потрапив у Свердловське автобронетанкове училище, по закінченні якого йому присвоїли звання старшини і направили в 11-у гвардійську моторизовану бригаду. Гвардієць б'є ворога під Сталінградом і на Курській дузі,

На все життя вкарбувалися у пам'ять гвардійця запеклі бої за Дніпро і Правобережну Україну. Форсувавши ріку в районі села Деріївки, Аранов визволяв від гітлерівської нечисті Олександрію, Кіровоград, Глинськ та інші села Новогеоргіївського (нині Світловодського) району. Йому довелося звідати гіркоту втрати бойових побратимів, серед яких командир танкової роти Володимир В'яльшин.

Батьківщина-мати високо оцінила подвиг сина. Груді А. П. Аранова прикрашають нині сім урядових нагород.

З перемогою повернувся гвардієць на рідну землю. А коли довідався, що на берегах сивого Дніп-

товик вирішив назавжди залишитись у цих дорогах для нього місяць.

Багато років пізніше Андрій Петрович Аранов водив вулицями Світловодська, що виріс над руслотворним Кременчуцьким морем, автобус виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром».

Нині А. П. Аранов на заслуженому відпочинку. Він вважає своїм обов'язком розповідати молоді про бої, про мужність, героїзм і відвагу своїх однополчан у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. Виступаючи в школах на уроках мужності, колишній танкіст закликає юн'я бути гідною зміною ветеранам.

В. МЕЧНИКОВ.
м. Світловодськ.

НОВИНИ ГРАМОТИ — НАЙКРАЩИМ

У Маловисківській восьмирічній школі-інтернаті відбулася незвичайна загальношкільна лінійка. На ній директор школи-інтернату М. С. Юрчук проаналізував підсумки навчання за перший тиждень. Потім Максим Самійлович повідомив пресмі новини: минулої неділі інтернатівці зайняли перше місце на районній виставці квітів, і їм присуджено почесні грамоти виставкому, райкому комсомолу і районного Товариства охорони природи та грошову премію. А ще було оголошено, що правління, партійна та комсомольські організації колгоспу «Жовтень» Новомиргородської району за активну участь у жнивних нагородах грамотою семикласника Миколу Оберемка.

В. ЩЕРБАК,
громадський кореспондент «Молодого комунару».
м. Мала Виска.

ЗА ЗРАЗКОВИЙ ПОБУТ

ТРИ ІНТЕРВ'Ю ПРО СУЧАСНЕ СЕЛИЩЕ

Майбутнє — за Молодіжним

Околиця селища Голованівськ, на якій за звичкою очікуєш побачити сільські хати, приємно вражає широким будівельним майданчиком, на якому прямо на очах ростуть ошатні будинки. Господарі цих садіб (вони ж і будівельники) — виключно молоді голованивці. Так уже тут повелося: повернеться хлопець із служби в армії додому — йому відразу ж пропонують обзавестися власним господарством. Необхідно лише мати рекомендацію адміністрації того підприємства або установи, де юнак працював раніше.

Отже, більше сорока нововтворених сімей мешкають у цьому містечку, яке так і називають у Голованівську — Молодіжне.

Молодіжне — це завтрашній день. Про минуле селища, про те, що робиться для його впорядкування, я розмовляю з головою виконкому селищної Ради депутатів М. І. Пустовитом.

— Голованівську — понад двісті років. Засновувався він як торговельний центр. Населеному пункту з постійною міграцією населення ніколи було думати про власну архітектуру...

Так, сьогодні в селищі не побачиш якихось визначних історичних пам'яток. Але історія недалекого минулого — історія священної війни нашого народу проти фашистських загарбників — промовляє до нас пам'ятниками і обелісками, портретами загиблих героїв і тих, хто продовжує нині свій подвиг на трудовому полі.

Найбільше обелісків і портретів — на головній вулиці Леніна. Як і квітів та молодих дерев. Ця вулиця — найкраща в Голованівську, а як справи з рештою?

— Вигляд вулиць нашого селища насамперед залежить від тих організацій і установ, за якими вони закріплені, — розповідає Микола Іванович. — Кожного року ми відзначаємо перемоги соціалістичного змагання серед підприємств і установ по благоустрою селища. Нині перші місця за колективами райсільгосптехніки, хлібозаводу і районного вузла зв'язку.

Крім упорядкування вулиць, за яке відповідають 17 основних підприємств, виконавчий комітет селищної Ради проводить місячники по благоустрою та поліпшенню санітарного стану у населених пунктах селищної Ради. Встановлено єдиний санітарний день — п'ятницю. Створено також громадську комісію з праці, цінників виконкому.

Щоб залучити до цієї справи якнайбільше людей, у Голованівську проводять змагання за кращу вулицю, квартал, будинок. Цього року переможцями стали мешканці вулиці Суворова та Матросова. А таблички з написом «Двір зразкового санітарного стану» та «Двір зразкового порядку» прикріплені на хвіртках тих господарів, які найкраще впорядкують свої подвір'я, а також користуватимуться повагою оточуючих.

Швидко благоустроюється селище. До 1985 року планується закінчити реконструкцію всіх 28 вулиць.

За півдню роботу по благоустрою селища і за перемогу в обласному соціалістичному змаганні Голованівське селище Рада народної жона перехідним Червоном прапором обласному

Почесною грамотою і грошовою премією. До речі, премію повністю використано на капітальний ремонт території автостанції.

Твоє слово, комсомол!

Цю публікацію я почала розповіддю про молодіжне містечко недарма. Адже саме молодь, комсомольці, їх ініціатива, творчість відіграють важливу роль у впорядкуванні сучасного Голованівська. Над чим працюють юнаки і дівчата, як відпочивають і, що не менш важливо, де проводять своє дозвілля?

Розповідає перший секретар райкому ЛКСМ України Сергій ОСИПЕНКО.

— Найперше, що хотілося б відзначити, — це активне шефство комсомолу над пам'ятниками Леніну, спартаківцям, обелісками на честь 40-річчя визволення селища від німецько-фашистських окупантів. З ініціативи юнаків і дівчат у Голованівську посаджено Молодіжний сквер, виготовлено наочну агітацію для нього, посаджено квіти.

Постійно чистоту вулиць контролює «Комсомольський прожектор». Особливо дієвими стали критичні фотоповістки «КП», які висілюються на центральній площі селища.

— Які заходи проводяться у парку відпочинку, будинку культури? Чи існує районний музей, де можна було б провести цікаві експозиції?

— Щодо музею... Його, на жаль, немає. Хоча експонатів багато. Питання, як і в

Бобринці (пригадую матеріал у «Молодому комунарі» за 9 серпня «Фасад і задвірник»), упирається в приміщення.

Зал будинку культури тісний. А літній танцювальний майданчик незручний тим, що біля нього немає приміщення, де б зберігалися музичні інструменти. Тому й вечори відпочинку тут проводяться рідко.

Так в селищному парку відпочинку давно вже не працюють аттракціони. Права, їх поломки важко ліквідувати власними силами. Проте впорядкувати танцювальний майданчик, скласти програму вечорів відпочинку — справа рук і активності самих комсомольців.

— Звичайно, молодь з радістю піде на суботник. Але ж і тут потрібні кошти, та й приміщення нам самим не збудувати...

Інтерв'ю останнє

і найкоротше

з головою райвиконкому В. І. ОЛІНИКОМ.

— Вікторе Івановичу, чим можна допомогти комсомольцям?

— Побудувати приміщення для зберігання музичних інструментів може допомогти комбінат комунальних підприємств. У фінансовому відношенні — райвиконком і виконком селищної Ради. Але щоб наша підтримка стала дієвою, треба працівникам райкому комсомолу навідуватися до нас частіше і з конкретнішими пропозиціями.

С. ТРЕНІЧ,
спецкор «Молодого комунару».

сміт Голованівськ.

Віталій БАНДУРО В С'ЯНІІІ І ВІТОР ШПИЛЬОВИЙ, яких ви бачите на знімку, працюють в майстерні виготовлення знам'янистому технічному учаснику № 2. Обидва хлопці — колишні вихованці цього ж навчального закладу. Віталій одразу по закінченні профтехучилища став майстром, а Віктор, попра-

цювавши помічником машиніста у Знамянському локомотивному депо, теж повернувся до рідного тУ, щоб учити молоде покоління.

Фото Л. БОЛОТИНА.

ПО-РІЗНОМУ складаються долі пісень: одні співають на демонстраціях і мітингах, інші — вдома чи у колі друзів в радісний час, треті — в сумний на самоті. Кожна з них — це особливий настрій, певний душевний стан.

Та є пісні, всім відомі, але призначені не так для масового співу, як для слухання. Почують таку пісню по радіо — припиняють, задумуються, підспівують не голосом, а серцем. З такими піснями можна пройти все життя, мовчки радячись, як з близькими людьми. І вони своєю суттю, простотою і ясністю слів, своїм світлим і щирим настроєм підкажуть, як правильно розв'язати життєве питання, що донедавна здавалося безнадійно складним, розтривожать душу, готову до високих і чистих вчинків.

Саме такими здаються мені пісні на вірші Євгена Долматовського. Та, мабуть, не тільки мені, бо багато з них прийшлися на юність наших мам, на молодість наших батьків. Пригадаймо хоча б найпопулярніші: «Любимий город», «Все стало вокруг голубым и зеленым...», «Моя любимая», «Ты ждешь, Лизавета», «Случайный вальс», «Попутная песня», «Ленинские горы», «Ласковая песня», «Комсомольцы-добровольцы», «Вот так и живем...», «Мы жили по соседству», «Школьные годы» та багато інших. Старше покоління пам'ятає, як ці пісні виконували Марк Бернес, Леонід Утєсов, Любов Орлова. Сьогоднішня молодь слухає їх у запису чи, скажімо, у виконанні Людмили Гурченко. В одному з інтерв'ю актриса зізналася, що багато з перелічених вище пісень, які вона включила до своїх (таких популярних нині) телеконцертів «Пісні Великої Вітчизняної війни» та «Улюблені пісні» — це її біль, її радість, її переживання і спогади. Своєю сповідальністю, щирістю і ніжністю вони завоювали право на довге щасливе життя й сьогодні беруть у полон все нових шанувальників пісенної творчості відомого радянського поета Євгена Долматовського, створюючи авторів заслужену славу.

Пісні ж — лиш частина його багатющої поетичної творчості. І кожен у тій творчості знайде щось близьке і знайоме тільки йому — сивоголового ветерана пройде дорогами війни, що свого часу пролягли і через поетове серце; жінка-мати, подруга, дружина, кому стільки теплих і ніжних слів сказав поет, розділить із захисником Вітчизни біль і тривогу, радість і печаль; а юність, що вирушає у путь, візьме з собою у дорогу життєвий оптимізм, невгамований ентузіазм і душевний неспокій, властивий комсомольцям 30-х років, до яких належить і сам Долматовський.

Наприкінці 50-х років вийшов друком його роман у віршах «Добровольці». Роман одразу ж знайшов своїх читачів, серед яких були і безпосередні очевидці описаних подій, і їх діти. Коли ж незабаром талановитий радянський режисер Юрій Єгоров у співавторстві з Євгеном Долматовським екранізував його, поставивши однойменний фільм, популярність «Добровольців» зростає ще більше.

— ЄВГЕНЕ АРОНОВИЧУ, НАРОДИВСЯ ЦЕЙ ТВІР?

— Коли мені було 18 років, у Москві починали будувати метро. Будівництво було привабливим і таємничим: нам уявлялося глибоке підземелля, де прокладання тунелів подібне до пошуку-скарбів. Московський комсомол оголосив його комсомольською будо-

вою, почався запис добровольців.

Мені пощастило: мене зарахували в бригаду Миколи Краєвського, яку називали ударною.

Я тоді починав писати вірші. Бригада вважала мене своїм поетом, а твори мої — ніби часткою нашої спільної праці. Якимсь бригадир дав мені дещо незвичне завдання — написати пісню, яку б співали будівники московського метро. Я написав, використавши для неї мотив «Далеко-східної». Але мені хотілося розповісти про цих людей так, щоб описати їх подвиги зачитувалися наші діти і внуки, мріялося і пісню про них створити таку, щоб

перших битв Великої Вітчизняної війни. Вона розповідає читачам про подвиги воїнів 6-ї і 12-ї армій, які у перші місяці війни прийняли на себе удар фашистських полчищ, затримали ворога на Кіровоградщині, на підступах до важливих індустріальних центрів країни. Автор — безпосередній учасник тих трагічних подій. Тут, у підвисоцькому урочищі Зелена брама Новоархангельського району, одержав своє перше поранення політрук Долматовський. Він не був учасником визволення цих місць, він воював тут у серпні 41-го, гіршому, безрадісному, коли дві наші армії, ведучи тяжкі кровопролитні бої,

Саме це — виявити невідомі імена учасників боїв у Зеленій брані — поставили собі за мету червоні слідополити Підвисоцької середньої школи. Вони першими почали збирати свідчення очевидців, листи, фотографії, схеми, карти і голівне — налагоджувати контакти з учасниками тих подій.

— Коли мені доводиться зустрічатися з читачами «Зеленої брами», я виступ свій завжди починаю з того, що взявся за написання цієї книги мене спонукали жителі Підвисоцького, невтомний пошук слідополитів, — розповідає автор. — Після свого першого приїз-

ючи у воєнному архіві в ФРН, в документах про Зелену браму я помітив таку річ: німці називали не боями, а битвою захоплення Підвисоцького. Це, безумовно, зізнання в тому, як нелегко дісталася їм Зелена брама.

Недавно один німецький видавець надіслав мені книгу своїх воєнних мемуарів, де згадувалось і про Зелену браму. Ну, ось, наприклад, він, описуючи бої у Підвисоцькому, говорить, що раптом серед вогню і диму з'являється вершник на білому коні. Ну, хіба не легенда? Правда, не здригнулася рука честолюбного німця написати й те, що його влучний постріл вразив

мітегу захисту миру. На всіх конгресах і нарадах він відстоює прагнення радянських людей жити у мирі і дружбі з усіма народами світу, відстоює справу миру і як громадянин, і як митець.

— Не пам'ятаю, хто сказав, що культура і цивілізація, як блискавка і грим — мають спільну першопричину. Досягнення цивілізації завжди використовувалися для розвитку культури, але в недобрих руках вони можуть служити її знищенню. Історія знає такі приклади...

Людина зобов'язана відповідати перед суспільством за кожен свій вчинок. Особливо ж велику відповідальність несуть на своїх плечах діячі культури.

XIX століття дало світу Пушкіна і Толстого, Родена і Бальзака, Бетховена і Шопена, Діккенса і Джека Лондона. Але воно дало також і Фрідріха Ніцше, котрий, дізнавшись про землетрус на острові Ява, радісно вигукнув: «За одну секунду знищено 200 тисяч людей! Це чудо! Ось кінець, який чекає людство».

Трубадур чорної філософії помер божевільним, та незважаючи на це, Гітлер успадкував від Ніцше не тільки ціпок, а й ідеї...

Я був особисто знайомий із французьким фізиком, відомим громадським діячем Жоліо-Кюрі. Він, у чийх руках була зосереджена вся ядерна система Франції, ніколи й думки не допускав, щоб велику силу ядра використати як руйнівну. Ось вам і відповідальність перед людством... Недаремно Всесвітня Рада миру встановила золоту медаль Миру імені Жоліо-Кюрі на честь великого вченого, засновника всесвітнього Руху прихильників миру.

— ЄВГЕНЕ АРОНОВИЧУ, НИНІ БАГАТО ГОВОРЯТЬ ПРО СТАВЛЕННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ ДО СУЧАСНОЇ МОЛОДІ. НАШИМ ЧИТАЧАМ ЦІКАВО БУЛО Б ЗНАТИ ВАШУ ДУМКУ З ЦЬОГО ПРИВОДУ...

— Так, це питання сьогодні стало популярним, «телевізійним», як ми кажемо. Хоча нема нічого дивного в тому, що воно цікавить молоді. У свій час і нам було небайдуже, як оцінюють наші вчинки старші.

Звичайно, у кожного молодого покоління будуть свої інтереси, свої погляди. І не завжди вони співпадають з батьківськими. Це природно. Хоча в головному — чесно і вірно служити Вітчизні, бути принциповим, вимогливим, працелюбним, самовідданим і незалежним — в цьому воно має бути схожим на попереднє. Хочеться, щоб комсомольське серце в усі часи було таким же неспокойним і гарячим, як і в пору моєї юності. Це — побажання, в цілому ж я розумію молоді, розумію, що для нашої певної суми знань необхідна і певна сума помилок — від цього нікуди не дітись.

Тож почастище звертайтесь за порадами до старших, щоб уникнути частини помилок.

На завершення нашої розмови Євген Аронович Долматовський поділився своїми творчими планами. Вони цікаві і різноманітні — перевидавати «Зелену браму» (це наповнення читачів), можливо, екранізувати її. Хоча це річ дуже непроста. Останнім часом у поетів з'явилось багато «зацифрованої», як він каже, віршів про бюрократів і формалістів. Можливо, вони увійдуть в окрему збірку, яка орієнтовно візирала як «Свіжий вітер». Є замовлення й на нові пісні. Словом, плани обширні. І ми, читачі, будемо з нетерпінням чекати нових зустрічей з творчістю поета.

Л. ЯРОМЕНКО

ЄВГЕН ДОЛМАТОВСЬКИЙ:

„...НАМ ДО ДУШІ

НЕСПОКІЙ.“

Автограф
для читачів
МОЛОДОГО
КОМУНАРА

Мені пам'ятаю, як у запису чи, скажімо, у виконанні Людмили Гурченко. В одному з інтерв'ю актриса зізналася, що багато з перелічених вище пісень, які вона включила до своїх (таких популярних нині) телеконцертів «Пісні Великої Вітчизняної війни» та «Улюблені пісні» — це її біль, її радість, її переживання і спогади. Своєю сповідальністю, щирістю і ніжністю вони завоювали право на довге щасливе життя й сьогодні беруть у полон все нових шанувальників пісенної творчості відомого радянського поета Євгена Долматовського, створюючи авторів заслужену славу.

наступні покоління комсомольців вважали її своєю. Але здійснити цю мрію мені вдалося лиш через чверть століття. Мої товариші по метробудівській бригаді стали прототипами героїв. Долі багатьох із них склалися дуже цікаво. «Добровольці» — це данна моїй комсомольській юності.

Більш як п'ятдесятирічна творча діяльність поета представлена численними збірками віршів, такими, як «Лірика» (1934), «Далеко-східні вірші» (1939), «Одна доля» (1942—1946), «Слово про завтрашній день» (1949), «Добровольці» (1956), «Діагональ в білому» (1968), «Вершники, пісні, дороги» (1973), «І пісня, і вірш» (1975), «Надії, тривоги...» (1977), «Інтервірю» (1982). Твори ці широко охоплюють події, що відбуваються на земній кулі, очима радянської людини, заступника голови Радянського комітету захисту миру, члена Всесвітньої Ради миру побачені Іспанія, Греція, Португалія, боротьба в'єтнамського народу за свою незалежність, визвольний рух народів Латинської Америки. Окремі цикли віршів, поеми повертають нас до хвилюючих подій у житті наших співвітчизників, до їх трудових буднів і звитяжних перемог. Тривоги і надії радянських людей, їх вірність інтернаціоналізму — ось що червоною ниткою проходить через творчість поета.

А недавно у Політвідділі вийшла ще одна книга Євгена Долматовського — «Зелена брама», документальна легенда про одну з перших «бліцкригу»,

опинилися в оточенні пореможених сил ворога. Майже тиждень тривали жорстокі бої за Підвисоцьке, і лише 7 серпня фашисти захопили його, підпалюючи з чотирьох сторін.

У книзі Долматовського є такий факт: деревину із Зеленої брами промисловість не приймала. Це й сьогодні в стовбурах дубів ховаються осколки снарядів і бомб, кулі. Через це при розпилюванні їх виходять з ладу механізми... Або ще: Синюха, що протікає у Підвисоцькому, у певному серпні 41-го була червоною від крові. Бійці з гірською прозвали її тоді Красною, бо навіть знемагаючи від спраги не можна було пити ту воду...

Прочитавши це, навіряд чи хто наважиться закинути автору, мовляв, чи варто вже так прославляти подвиг радянських бійців у перші місяці війни, коли за короткий час майже повністю була окупована європейська частина Радянського Союзу... На жаль, є й такі скептики. Не раз доводилося перекопувати їх і самому автору, який у «Зеленій брані» стверджує, що без серпня 41-го не було б і травня 45-го.

«Переможці — не тільки ті, що героїчно боролися і перемогли», — писав у післямові до «Зеленої брами» маршал І. Х. Баграмян, — а й ті, хто, відступаючи, закладав фундамент майбутнього перемог. Тепер, коли минуло сорок років, час вимагає виявити імена героїв перших днів і місяців війни — тих, хто своєю мужністю зірвав плани гітлерівської «бліцкригу»,

ду на Кіровоградщину я виступив по радіо, розповів у «Красній зvezді» про народний музей, створений слідополитами, про важливість початку цієї справи, і попросив усіх бійців 6-ї і 12-ї армій, що залишилися в живих, усіх, хто знає щось про ті події, включитися в пошук. У відповідь прийшов потік листів, у яких факти, подробиці, імена. Та й сам у справах Радянського комітету захисту миру часто буваю за кордоном, тому взявся допомогти пошуку вивченням потрібних матеріалів у німецьких архівах. Словом, почалася робота над книгою. І хоч я розумів, що після прози певний час буде нелегко повертатися до віршів, взявся до роботи без вагань. Зрештою, це мій обов'язок як бійця 41-го року...

— ЄВГЕНЕ АРОНОВИЧУ, ЖАНР ВАШОЇ КНИГИ — ДОКУМЕНТАЛЬНА ЛЕГЕНДА. АЛЕ Ж ДОКУМЕНТ І ЛЕГЕНДА — РЕЧІ НА ПЕРШІЙ ПОГЛЯД ДЕЩО ПОЛЯРНІ...

— Розумію. Подібне запитання мені ставлять інколи при зустрічах читачі. Звичайно як письменнику мені відомі закони жанру. Але коли вишикувати задум писати «Зелену браму», майже зовсім не було серйозних документів, хоча я розумів, що розповідь про ті пекельні часи має переходити від покоління до покоління.

Минулого року, працюю-

у саме серце легендарного вершника на білому коні... Та, мабуть, даремно автор вихвалиться. Як вдалося встановити, вершником на білому коні був генерал Прошкін. Він, поранений у обидві ноги, потрапив до Уманської ями і там ще згуртував і підбадьорював полонених...

Після виходу «Зеленої брами» кількість адресатів Євгена Долматовського потроїлась. Сьогодні, як зізнається він сам, листами від ветеранів 6-ї і 12-ї армій, їх близьких, знайомих, просто від читачів завалено робочий кабінет письменника. Не всі навіть встигає перечитувати, а відповіді на них неможливо чисто фізично. Усі вони теплі, щирі, відверті і найголовніше — одностайні у думці про те, що не було у цій війні невідомих героїв, а були люди, що героїчно загинули. В наших силах встановити невідомі імена, тому пошук ведуть сини і дочки, в пошук включаються внуки. Розповіді про героїв війни — це не тільки данина пам'яті тих, хто завоював наше щастя, а й послання у майбутнє — це не повинно повторитись.

Євген Аронович Долматовський, лауреат Державної премії СРСР, письменник, професор Літінституту імені Горького, ветеран Великої Вітчизняної війни веде колосальну громадську роботу — він член Всесвітньої Ради миру, заступник голови Радянського ко-

УРОКИ ЛЕОНІДА МЕДВЕДЕВА

1. ВІН.

Леонід Медведєв, старший тренер обласної «Колос». У ДЮСШ очолює відділення боротьби з до-до 1 самбо. Цими видами спорту почав займатися шістьнадцять років тому. Триразовий чемпіон республіки серед юнаків, багаторазовий володар призу пам'яті Героя Радянського Союзу Д. М. Медведєва. На першості СРСР з боротьби самбо серед представників сільських спортивних товариств у 1979 році виконав норматив майстра спорту.

Тролейбусами і автобусами він майже не користується — на роботу і з роботи їздить на велосипеді. Коли його вихованці влітку тренувались і відпочивали в спортивному таборі «Колосовець», що базувався на турбазі «Лісова пісня» (Маловисіківський район), Леонід щодня долавав 100-кілометрову трасу. А ще — ходьба. Щодня — 5-10 кілометрів пішки. Це, як вважає Медведєв, найкращі ліки від гіподинамії — «сидячої» хвороби. І хоч вона йому не загрожує, та все одно — рух, рух і рух. Тільки так можна підтримувати належну форму...

Що ви вважаєте небезпечним для спортсмена і взагалі для молоді людини? — Запитав його після чергового уроку в ДЮСШ.

Якщо юнак втрапить волю, побудується надія, то навіть багаторазовий фізичний сніг не врятує його від поразки. А це б'ється з двома запевненнями і підступними ворогами — курінням і пияцтвом. Якщо юнак випав пачку цигарок, то більше втрапив, ніж якщо не тренувався одиниці тижня. А чарка паралізує його волю і сили на місяці. Ворота на завоювання раніше висоту після цього не чекай. Якщо й дивом якийсь перемореш суперника, то назавтра чекатимеш сапуду.

Засуджує він заздрість. Все ж по-доброму заздрить кожному. Передусім заслуженому тренеру СРСР з Майкопської школи до-до Якубу Камбулетовичу Коблеву, який виховав олімпійського чемпіона Володимира Невзорова: «Це треба ж мати таке багатство — з його ініціативи в Адигейській автономній області створено аж тридцять філіалів Майкопського центру підготовки борців високого класу. А в нас до-до і самбо посправжньому займаються лише в Кіровограді. Були деякі зрушення в Олександрії, та й ті вже непомітні...»

Його запрошували в «Колос». Медведєв думав: йти чи не йти? На першому місці була не зарплата. Знав, хороше фахівцеві належно заплатять всюди. Але яка буде віддача на новому місці? Прикидка виражалась приблизно у такому варіанті: в ДЮСШ «Колоса» разом з двома своїми помічниками він зможе згуртувати до 200 юних спортсменів. І хоч невеличкий зал, який орендують там для самбистів, та є перспектива — будуватись в Кіровограді навчально-тренувальна база «Колоса». Там будуть

умови, що відповідатимуть найсучаснішим вимогам. І хай потім його вихованці підуть до інших тренерів, все одно буде виграв — для спорту взагалі, для спортивних здобутків області.

І Леонід набирає першу навчальну групу школярів, які ще й не зрозуміли, що таке до-до і самбо...

2. ЙОГО ВИХОВАНЦІ.

Тепер він особисто веде три навчальні класи — групу спортивного вдосконалення, групу юніорів, третя — на громадських засадах, резервна, звідки він поступово відбирає здібних спортсменів у дві перші.

Медведєв бачить наперед, яким буде черговий урок. Розминка. Кілька хвилин бігу, вправи на гімнастичних драбинах, на перекладинах, штанга, гір. Короткий перепочинок, і він кидає хлопців кілька волейбольних м'ячів — «для розслаблення». А потім кульмінаційний момент уроку — вдосконалення кидка через спину. Починається індивідуальне «опрацювання» спортсмена. Сашкові Карпенку, наприклад, він пропонує поборотися з сильнішим, навіть з тим, хто на одну вагову категорію вищий. Тут уже Леонід Медведєв цікавиться інше: чи матиме сміливість юний атлет помірятися силами з уже «обстріляним»? Сашко на мить замислюється і впевнено виходить на татами. Тренер задоволений — його вихованець не побоїться і під час офіційного поєдинку позмагатися навіть з титулованим бійцем.

Багато попрацював Леонід Медведєв разом зі своїми колегами Германом Алексєєвим і Тодіком Байрамовим, готуючи збірну області до стартих VIII Спартакіади України. Його вихованці увійшли в сімку кращих команд республіки, записавши в копилку області 118,5 очка (дві срібні,

одна бронзова медаль). Це досить високий показник самбистів, якщо порівняти з тим, що всі члени збірних команд Кіровоградщини на Спартакіаді набрали 1359 очок.

Радую тренера майстер спорту Сергій Гершков, який від старту до старту народжує свій бійцівський гарт. Ось він уже став першим чемпіоном України серед дорослих і запропонував своєму наставнику послуги — тренувати початківців. В спартакіадному році виконав майстерський норматив Олександр Шполицький. До цього ще додамо — збірна команда обласної «Колоса» стала переможцем VII сільських спортивних ігор УРСР. Тут особливо відзначилися Олександр Шполицький, Сергій Гершков, Микола Казанцев та Олександр Петров. Гершков переміг на республіканському чемпіонаті дорослих і турнірі самбистів і дзюдоїстів. Подать надію кандидати в майстри Володимир Долгих та Юрій Кулешков, які впевнено вступають у двобій із відомими борцями республіки. Це вже не тільки колективні самбистів і дзюдоїстів, який виховує Медведєв. Тренер впевнений — вони підуть далі.

А ось із тим, хто нещодавно прийшов у навчальні групи, ще треба працювати і працювати. Вдосконалюючи виховний процес у ДЮСШ, Медведєв постійно підтримує зв'язки з учителями шкіл, де вчаться його вихованці, з батьками. Він знає, як кожен із хлопців вчиться, як поводить себе на вулиці. Ні, він не ставить категоричну вимогу перед десятирічними хлопцями: «Матимете трійки — підете із секції». Медведєв усе робить для того, щоб заняття спортом допомогли і в навчанні. Школярі за його порадами вчаться чітко розподіляти свій час — для уроків у школі, для тренувань, для відпочинку.

Чого передусім він не хоче бачити в них, цих ще не сформованих і таких різних характерів? Егоїзму. Якщо хтось із хлопців раптом зверхньо поставиться до своїх товаришів — це вже «ЧП». І тоді вся навчальна група обговорює вчинок зазнайки, чи порушення дисципліни.

Для тренера важливо навіть те, як одягаються хлопці (дуже бентежиться, коли побачив на вулиці двох спортсменів-авангардистів у майках, що розцільковані смілками на західний манер), як змінилося вони, отримавши першу невеличку перемогу чи зазнавши поразки під час контрольних турнірів (вони проводяться в ДЮСШ кожного місяця). Знову ж тут — та ж така турбота: щоб не впали духом, щоб не були заздалегідь самовпевненими.

Перед виїздом у Севастополь на Кубок УРСР з боротьби самбо Леонід Медведєв завітав у редакцію і розповів, як напружено готувалися його хлопці до цього турніру. У них тепер уже орієнтир на наступний олімпійський рік.

Запитуюмо його на прощання: — Чому саме боротьбі самбо віддали перевагу ваші вихованці? І що це дало їм?

— Виграш хоча б у тому, що жоден із моїх хлопців не пішов слабким в армію. Командири військових підрозділів пишуть листи батькам, у школу, нам, тренерам: на них, вихованців ДЮСШ, можна покластися. Такі не підведуть — сміливі, завзяті, загартовані. А це ж головне для воїна. То заради цього варто працювати і з тими, хто через роки одягне солдатську гімнастерку.

І тренер упевнено йде до своєї мети.

М. ШЕВЧУК.

На знімку: Л. М. МЕДВЕДЕВ на черговому тренуванні.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

«МОЛОДЬ УКРАЇНИ»

1984 р.

Дорогий читачу! Передбачуючи свої улюблені видання, тебе, природно, цікавить, чим порадує тебе у наступному році?

У матеріалах під рубриками «Заочна школа комсомольського активу», «Першнина: грані впливу», «Комітет: риси стилю», «Пропоросці комсомольських лав», «Комсомол 80-тих»... мова йтиме про діловитість, ініціативу, авторитет комітетів комсомолу, створення живої творчої атмосфери в діяльності комсомольських організацій... Газета розповість про нові активні форми в системі комсомольського політвирощування, моральні цінності нашого суспільства, інтернаціональні традиції радянського народу, про контрпропагандистську роботу комітетів комсомолу, спрямовану на викриття справжньої суті капіталізму та підірвання діяльності спецслужб Заходу. А ще газета розповідатиме про долю юнаків і дівчат в світі імперіалізму. Про тих, хто бореться за свої права, проти реакції, проти загрози війни.

«Молоді України» дуже цікаво дізнається, читачу, про те, хто ти є сам, чим живеш і про що мрієш, як піднімаєш свою політичну свідомість. Відверто висловлюй свою думку, вислухай розсудливих і послідовних, ти зможеш у політичній студії «Позиція».

У всіх нас — спільна висока мета: розквіт соціалістичної Вітчизни. Без створення матеріальних цінностей він неможливий. То ж одна з провідних тем публікацій наступного року — уміле, осядливе господарювання, якісне виконання трудових зобов'язань. Проблеми, гострі матеріали ти знайдеш у публікаціях під рубриками: «Стахановська зміна», «Метал: комсомольське присвячення», «На ударних — по-ударному», «Дисципліновано — значить на совість».

«Республіканський фонд бережливості»... Газета розповість про мікроклімат передових колективів, проаналізує проблеми відстаючих...

Сільська молодь матиме змогу поділитися думками про організацію умов праці та відпочинку, про те, як комітети комсомолу та керівники дають про стаціонарні хліборобської зміни. Фоторепортажі, телеграми в номер, проблемні виступи, нарисні читай у тематичних довідках «Продовольча програма — справа честі молодих», «Тваринництво — естафета досвідів». «Від урожаю до урожаю»...

Учнівська та студентська читацька аудиторія знайдуть відповіді на найбільш питання, поділяться досвідом у тематичних сторінках «Трудові резерви», «Бригадини». Газета розповість про проблеми, вислухає найсміливішу сповідь, підтримає кроки до зрілості, потяг до прекрасного, доброго, вічного. Значна частина публікацій буде присвячена прищепленню навичок соціалістичної дисциплінованості. Наприклад, на запитання підлітків про моду, престиж, культуру поведінки у матеріалі «Бути чи мати?» відповість академік М. Аммосов.

Про часті, про людську гідність, про благородство і безкорисливість, про людину високої комуністичної моралі й мужності, великої сили волі й пристрасної любові газета вестиме мову з тобою, читачу, наступного року. Саме твої листи стануть основою публікацій на теми моралі. Під рубрикою «За сучасним читачем» прочитай матеріали, що стосуються найрізноманітніших аспектів нашого життя. Газета відповість також на всі твої запитання щодо вибору професії і, спокійно, трудового задоволення. Розповість про лідерів загону, охоронців громадського порядку. Опублікує серію судових нарисів, а також фейлетонів, що викривають хабарників, дармоїдів, спекулянтів, шпиків, лідерів, бюрократів, замшляків...

На паперові п'єдестали... зводять самі себе деякі комсомольські та спортивні працівники. Така тема критичних виступів відділу спорту про недоліки в розвитку масового фізичного культури і спорту. А ще читач дізнається про всі головні спортивні події року, найвідоміших спортсменів, візьме участь у конкурсах на спортивну тематичну.

«Стежками у дивосвіті» газета і далі вестиме своїх читачів у чарівний світ природи. Діти на місяць можна буде побувати у заповідних куточках України, дізнатися багато новогоріт, життя і значення мешканців лісів і степів, річок і озер. Повідомлятиме науку й техніку регулярно «запускатимуться» на «Орбіту допитливих».

Газета друкуватиме кращі вірші, оповідання талановитих молодих авторів, підтримає у творчому зростанні. Тут починали П. Тичина, А. Малишко, Р. Олійник...

«Молоді України» — головна комсомольська газета республіки — прагне бути подум'ям комсомолу, який завжди на вістрі життя.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Клаватура для електромузичного інструменту

Аматорам конструювання клавирних електромузичних інструментів не обійтися без «Радіоконструктора «Старт». Клаватура для електромузичного інструменту» який випускається в СРСР опісля.

З цього складається наука, що не відрізняється від тих, що використовують у вітчизняних та закордонних електроорганах, синтезаторах, стрінгах, піаніно та інших, які серйозно випускаються.

З питань придбання «Радіоконструктора «Старт». Клаватура для електромузичного інструменту» звертається до магазинів «Культторг», «Юний техник», на обласні бази «Культторг», а також на Інститутське ВЕ «Електроінструмент» (262001, Житомир, Котовського, 3).

Зам. 81.

КЛУБ 64-Х КЛІТИН

КОНКУРС, КОНКУРС!

Конкурсна задача № 9 («Молодий комунар» за 30 ліній) має такий розв'язок:

1. Kd3! загроза
2. Kb2x.
- 1... Ф: c2 2. К: e5x.
- 1... Cc1 2. Tc5x
- 1... Cc1 2. T: c5x

Правильні відповіді надіслали: М. Атаманок, С. Кирилов (м. Гайворон), В. Цивільов, С. Овчаренко (Кіровоград), В. Просянник (с. Родніківка Олександрівського району), В. Забіяка (село Торговиця Новоархангельського району).

Задача № 10 (С. Кирилов, м. Гайворон):

Білі: Kр8; Тh7; Тf5;

Кe5; лп: b4; c7; e7.

Чорні: Kрc8; Tg8; Kh8;

лп: b5; f7; g7.

Мат у три ходи.

Задача № 11 (В. Забіяка, село Торговиця Новоархангельського району):

Білі: Kрd3; Фa2; Tc3;

Ca5; Kc4; лп: b7; c5.

Чорні: Kрd7; Tc2; Тf7;

Cg4; Ka7; лп: d3; f5.

Мат у два ходи.

Ці легкоатлетичні пробіги стали вже традиційними. На них вийдуть не лише ті, хто постійно тренується в секціях, клубах любителів бігу. Всі бажаючі матимуть можливість спробувати свої сили і потім прилучитися до постійних занять фізкультурою і спортом.

Гуртуються загони бігунів. Завтра вранці 40 кращих легкоатлетів Ленінського району обласного центру вирушають у село Северинку Кіровоградського району. Вони покладуть квіти до пам'ятника загиблим воїнам і відрпортують про свої досягнення в спорті Герою Радянського Союзу Г. В. Балицькому. Звідси — старт до Кіровограда. У місті біля головного підприємства виробничого швейного об'єднання до цих бігунів приєднаються кілька сотень фізкультурників з підприємств, навчальних закладів обласного центру.

ЗА БАГАТОБОРЦЯМИ — ПОЧАТКІВЦІ

А в лісовому масиві на Новомиколаївці продемонструють свою майстерність 300 багаторборців ГПО. Серед них будуть учасники всесоюзних турнірів В. Твердоступ та Н. Ізюменко. Свій пробіг вони присвячують 40-річчю Великої Перемоги.

Цікаву програму на День бігуна складено у Світловодську. Тут змагатимуться спортивні сім'ї, представники заводів міста. А в селах Дмитрівці Знам'янського та Іванівці Долинського районів наші кращі активісти О. Харламова та Л. Корнева разом з хліборобами вийдуть на старт вихованців дитячих садків. Сотні спорт-

сменів зберуться в селищі Побузькому Голованівського району. Цю велику групу легкоатлетів очолять члени клубу любителів бігу. Юнаки і дівчата визначили кілька маршрутів. Один із них — до села Красногірки. Тут фізкультурники зустрінуться з героями підпільної комсомольської організації «Спартак».

Отже, вас усіх, друзі, чекають стадіони, «стежки здоров'я». Успішного вам фінішу. Набирайте сил, бадьорості.

С. СКВОРЦОВА,
завідуюча організаційним відділом обласного спорткомітету.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України. На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45 00, відповідальний секретаря — 2-46 87; відділів комсомольського життя — 2-46 57; листів і масової роботи — 2-45 36; пропаганда — 2-45 36; учнівської молоді — 2-46 87; військової — патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45 35; оголошень — 2-56 65; коректорської — 3-61 83; нічної редакції — 3 03 53.

БХ 07959.

Індексо 61103.

Обсяг 0,5 друку арк.

Зам. № 445.

Тираж 51 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Комітету України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.